

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

Bültende yeralan yazılar ve haberler, İTA veya INFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
2. Yıl - Ocak 1978
Genel 45 - Türkçe 15
Sayısı: 10 BF
Yıllık Abone
Belçika: 100 FB
Belçika Dışı: 200 FB

SOSYAL-DEMOKRAT İKTİDARINDA YURT DIŞINDAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN MÜCADELE HEDEFLERİ

BRÜKSEL (İTA) - 33 aylık kanlı "MC" iktidarına karşı Türkiye demokratik halk güçlerinin yürüttükleri zorlu mücadele, 1977 yılının son günü bir ölçüde ivedi hedefine ulaşmış, yerel seçimlerden zayıflayarak ve parçalanarak çıkan üçlü koalisyon hükümeti güvenoylamasıyla alaşağı edilmiştir. 55 yıllık Cumhuriyet tarihinin en kanlı, acılı ve sıkıntılı evrelerinden birini yaşayan Türkiye halkı açısından "MC"nin düşüşü, yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur.

Askeri baskı döneminin kapandığı 1973 yılından beri sosyal-demokrat CHP'nin iktidara gelmesi için, bazılarınca bağımsız bir sosyalist hareketin varlık koşulu dahi gereksiz sayılarak, elbirliğiyle yürütülen çabalar da 1978'in başında seneresini vermiş ve CHP'nin gerek yapısal, gerekse ilkesel ağırlığını taşıyan bir hükümet kurulmuştur.

Ecevit artık başbakandır ve devletin tüm kilit noktaları CHP'nin kontrolündedir. Koalisyonda farklı ideolojik formasyonlara sahip kişilerin bulunmakta olması, mevcut hükümetin egemen niteliğinin sosyal-demokrat bir CHP Hükümeti olduğu gerçeğini gölgeleyemez.

Nitekim, parlamentodan güvenoyu alan hükümet programı, ana çizgileriyle CHP'nin ana görüşlerinin damgasını taşımaktadır. Daha radikal bir programın çıkamamış olmasını, hükümette farklı ideolojilere mensup kişilerin bulunmasına bağlamak gerçekçi bir değerlendirme sayılamaz. Çünkü, CHP'nin son Kurultayı'nda kabul etmiş olduğu programda yeralan pragmatik ve yer yer ütöpik görüşler, yeni hükümetin programında da belli ifade farklılıkları ve taktik değişikliklerle yer almaktadır.

Esasen, 5 Haziran seçimleri öncesindeki kampanyasında CHP lideri, özellikle dış politika, ekonomik ve sosyal reformlar konusundaki görüşlerini, bir yandan NATO ve Ortak Pazar kampını, öte yandan Türkiye büyük burjuvazisini tatmin edecek şekilde yumuşatmış bulunuyordu. Bu bakımdan tek başına bir CHP iktidarı söz

Éditeur resp: Mateo Alaluf - 69, Chemin du Bois de Hal - 1420 Brafne-l'Alleud

konusu olsaydı bile, demokratik hakların genişletilmesine ilişkin bir iki nokta dışında getirilecek program, bugün açıklanmış bulunan programdan çok farklı olmayacaktı.

Kaldı ki, tek başına bir CHP iktidarının Türkiye'de hiçbir zaman mümkün olamayacağı, seçim sonuçlarından anlaşılmaktadır. Cumhuriyet tarihinin en bunalımlı dönemi olan ve solunda güçlü bir alternatifin yer almadığı 1977 yılında dahi yapılan her iki seçimde de, CHP tek başına iktidar olmayı sağlayacak bir çoğunluk elde edememiştir. Bundan sonraki yıllarda, iktidarda bulunmanın getireceği yapıtıcı etkileri de göz önüne aldığımız takdirde, tek başına bir CHP iktidarı bundan sonra da mümkün görünmemektedir.

Bu gerçek karşısında, bugüne değin CHP'nin solunda işçi sınıfının bağımsız siyasal örgütlenmesine ve parlamentoda temsiline karşı çıkararak CHP'ye kayıtsız şartsız destek veren çevrelerin artık sağlıklı bir durum değerlendirmesi yapmaları gerekmektedir.

CHP'nin solunda işçi sınıfının bağımsız siyasal örgütlenmesi gereği...

CHP'yi uzlaşma politikasında daha gerilere gitmekten alıkoyacak ve işçi sınıfının siyasal, ekonomik ve ideolojik mücadelesine daha geniş olanaklar sağlayacak uygulamalarda bulunmağa zorlayacak tek yol, dünya işçi sınıfı mücadele tarihinde de birçok örnekleriyle görüldüğü gibi, sosyal demokrasinin solunda legalitenin tüm olanaklarını zorlayarak bağımsız siyasal örgütlenme çalışmalarına yoğunluk vermektir. Ancak böyle bir çalışmadır ki, tabiatı gereği zigzaglar yapmağa, her çeşit uzlaşmaya girmeğe açık bulunan sosyal-demokrat iktidarı kişilikli bir biçimde soldan denetleyebilmeyi ve hattâ etkilemeyi mümkün kılabilir.

Belli ideolojik tutuma ve siyasal angajmanlara sahip bulunan Ecevit'in şahsından keramet bekleyerek, programı ve adayları dahi açıklanmadan, üstelik Türkiye'nin en ilerici ve savaştan sendikal örgütünü de alet ederek, sosyal demokrat partiye, iktidara ne biçimde gelirse gelsin 141 ve 142. maddeleri kaldıracağına dair kamuoyu önünde açık ve kesin taahhütte bulunacağı sağlanmadan kayıtsız şartsız destek vermek, sonunda "141-142'li bir sosyal demokrasi" dönemi getirmiştir.

Bundan böyle aynı "teslimiyetçilik" ve hattâ "kuyrukçuluğa" düşmemek için, Türkiye sosyalistleri, yasal olanakları sonuna kadar zorlayarak işçi sınıfının birleşik bağımsız siyasal hareketini oluşturmak zorundadırlar. Hiç kuşkusuz, bu sorunun çözümü yolundaki mücadele, doğrudan doğruya Türkiye topraklarında, sol hareketin sağlıklı, dinamik güçlerinin, devrimci teorisinin ışığında ve yapıcı bir anlayış içinde atacağı gerçekçi adımlarla yürütülecektir.

Bugün sosyal-demokrat iktidarın karşısında onu soldan denetleyecek ve etkileyecek, yani emekçi halkın özlemlerine ters düşen tavırlarını amansızca eleştirecek, yabancı tekellerin boyunduruğunu kırmağa, faşist güçleri etkisiz hale getirmeğe, demokrasinin sınırlarını genişletmeğe yönelik olumlu icraatında ise destek olacak bağımsız siyasal gücün oluşturulması, ertelenemez bir öncelik ve ivedilik kazanmıştır.

Bugüne değin "hele bir CHP iktidara gelsin, hele bir 141-142 kaldırılınsın," teslimiyetçiliği ve kolaycılığı içinde sadece siyasal alanda CHP'nin solu boş bırakılmakla kalmamış, işçi sınıfının savaştan sendikal örgütü DİSK de, bu hesaplar içinde göz göre göre sosyal-demokrasiye peşkeş çekilmiştir. DİSK'in ve diğer ilerici sendikaların, sınıf sendikacılığı çizgisinde tutulabilmeleri de, ancak işçi sınıfının bağımsız siyasal örgütlenmesinin gerçekleştirilmesiyle mümkün olacaktır.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler ve yeni dönem

Türkiye topraklarında yürütülecek olan işçi sınıfının bağımsız siyasal örgütlenmesi çalışmaları, kaçınılmaz şekilde yurt dışındaki bir milyona yakın Türkiyeli işçiyi de etkileyecek, etkilemekle kalmayacak, bu konuda bu kitlenin geliştirici katkılarından da büyük ölçüde yararlanılacaktır.

Keskin sloganlar kullanarak aslında sosyal demokrasinin güçlenmesine hizmet misyonunu yürüten bir fraksiyon'un Türkiye'de DİSK'i sürüklediği tehlike, aynen Avrupa'daki büyük Türkiyeli işçi kitlesi için de söz konusudur.

DISK'in adı kullanılarak, hattâ bazı DISK yöneticilerinin Avrupa'ya yaptıkları geziler istismar edilerek, 1977 yılı başından beri "kayıtsız gartsız CHP'yi destekleme" kampanyası yürüten, bunu yaparken Türkiye'de büyük güçlükler içinde mücadele veren sosyalist örgütlere, kişilere en ağır iftiralarla, küfürlerle saldıran, Türkiye sosyalist hareketinin birliğini parçalamak için her şeyi yapan bu fraksiyon, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin sosyal-demokrat kampa sürüklenmesinde en büyük rolü oynamıştır.

Nitekim, seçimlerden sonra sosyal-demokrasi, Avrupa'daki Türkiyeli işçiler arasında hızla örgütlenmeğe başlamıştır. Bu konuda, Sosyalist Enternasyonal'in iplerini elinde tutan Alman Sosyal Demokrat Partisi elinden gelen yardımı esirgememektedir.

Ancak, sübjektif unsurlar ne olursa olsun, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin uzun erimde siyasal yönelişlerini belirleyecek olan, kendilerinin somut sorunlarına getirecek çözümlerin derecesi olacaktır.

Ecevit Hükümeti'nin programında "Yurt dışındaki işçiler"le ilgili şu vaadlerde bulunmaktadır:

"Bu işçilerimizin istihdam güvenceleri ve AET içinde serbest dolaşım hakları ilgili hükümetler ve uluslararası örgütler nezdinde kovuşturulacaktır.

"İşçilerimizin dış ülkelerde edindikleri emeklilik ve başkaca sosyal güvenlik hakları korunarak bunların yurt içine aktarılmasına çalışılacaktır. Bunun yanında yurt dışında çalışanların Türkiye'de çalışanlara eşit koşullar içinde emeklilik haklarına kavuşturulmaları sağlanacaktır.

"İşçilerimizin yurda dönüşlerinde yurt dışında edindikleri bilgi ve beceri düzeylerine uygun iş bulmaları, bireysel ve özellikle toplu olarak işyeri açmaları, yatırım yapmaları hükümetimizce yakından desteklenecektir.

"Yurt dışındaki işçilerimize ve öteki yurttaşlarımıza oy hakkı tanınacaktır."

Bu vaatler içinde, pratikte derhal gerçekleştirilebilir olarak görünenleri, emeklilik hakkının sağlanması ve oy hakkının tanınmasına ilişkin olanlarıdır. Çünkü, mesele birer yasa tasarısının meclislerden geçirilmesinden ibarettir. Bu iki yasanın çıkartılmasının, Avrupa'daki Türkiyeli işçilere sağlayacağı büyük yararların yanısıra, CHP Hükümeti açısından büyük propagandaya olanak vereceği muhakkaktır.

Hiç şüphesiz, bunların karşılığında hükümet, Türkiye'nin halen içinde bulunduğu döviz darboğazını aşabilmek için, işçi tasarruflarının Türkiye'ye aktarılmasını sağlamak yolunda yoğun bir kampanyaya girişecektir. Söz konusu yasa tasarıları parlamentodan geçtiği takdirde, döviz getirtme kampanyasının bir ölçüde başarı sağlayacağı kuşkusuzdur.

Ancak, ilk ayların bu çarpıcı gelişmeleri geçtikten sonra, yurt dışındaki bir milyona yakın Türkiye'li işçinin diğer yakıcı sorunları, bütün ağırlığı ile sürüp gidecektir. Çünkü bunların büyük kısmı, Türkiye Hükümeti'nin tek yanlı tasarrufuna değil, ilgili devletlerin de onayına bağlı işlerdir.

Bülten'in Eylül sayısında belirtilmiş olan bu sorunları, sosyal demokrat iktidara hatırtlatma olmak üzere yeniden duyurmakta yarar vardır.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin acil sorunları:

- Türkiyeli işçilere, bunalım dönemleri de dahil, çalışma, oturma ve sosyal güvenlik hakları eşit olarak tanınmalıdır.
- Türkiyeli işçilerle Avrupa ülkelerinin vatandaşları arasında hukuki, sosyal, siyasal ve ekonomik eşitlik sağlanmalıdır.
- Türkiyeli işçilerin kendi kültürlerine ve onurlarına saygı gösterilmesi ve halk kültürlerinin gelişmesi sağlanmalıdır.
- Türkiyeli işçilerin sendikal haklarına saygı gösterilmeli, onların yerli sendikalar içinde örgütlenmesine engel olma çabası gösteren işverenlerin ve sendika düşmanı çevrelerin bu gayretlerine meydan verilmemelidir.
- Türkiyeli işçilerin düşünce, toplanma ve örgütlenme özgürlükleri güvence altına alınmalıdır.
- Türkiyeli işçinin herhangisi bir Avrupa ülkesinden sınır dışı edilmesi önlenmelidir.
- Türkiyeli işçiye, çalıştığı Avrupa ülkesinin vatandaşlarıyla eşit eğitim ve mesleki ilerleme olanağı tanınmalıdır.
- Türkiyeli işçiye ailesini serbestçe getirtme hakkı tanınmalıdır. ./.

- Türkiyeli işçiye, insana yararlı konutlarda oturma, sağlık, bakım olanakları tanınmalıdır.
- Türkiyeli işçi çocuklarının demokratik okul eğitimi hakkı tanınmalıdır.
- Elçiliklerde, konsolosluklarda, atışeliklelerde Türkiyeli işçiye hizmet etmek yerine ona zulmeden, Türkiyeli işçinin değil, gerici çevrelerin ve patronların çıkarlarının savunulmasına hizmet eden tüm sorumlular ve görevliler temizlenmelidir.
- İşçiye hizmet yada yol gösterme adı altında, faşist yönetimlerin "devlet görevlisi, öğretmen, din görevlisi" kisvesiyle Türkiyeli işçiler arasına soktuğu ajan ve provokatörler temizlenmelidir.
- Türkiyeli işçilerin tatil için yurda gidiş gelişlerinde karşılaştıkları trafik, vize, gümrük zorlukları önlenmelidir.
- Banka ve posta havalelerinin zamanında yerine ulaştırılması sağlanmalıdır.
- Öğrenimlerini tamamlayamadan yurda dönen Türkiyeli işçi çocuklarına, öğrenimlerine bıraktıkları yerden devam etme olanakları sağlanmalıdır.

Günlük yaşama ve çalışmaya ilişkin bu sorunların yanısıra, bir milyona yakın işçi kitlesini giderek daha fazla ilgilendiren konu, "yarınlarının ne olacağı" sorunudur.

Emeklilik hakkının güvence altına alınması bu yolda önemli bir adımdır. Ancak, Türkiyeli işçilerin yine gelecek endişesi altında sağladıkları tasarrufların değerlendirilme biçimi, büyük ölçüde sosyal-demokrat iktidarın büyük burjuvaziyle emekçiler arasında yapacağı tercihlerle belirlenecektir, ki şu anda Ecevit Hükümeti'nin tercihler ağırlığı büyük burjuvaziden yana kaymaktadır.

Program'da da belirtildiği gibi, "Hükümet, dışarıda çalışan yurttaşların gönderdikleri dövizleri artırıcı etkin bir politika izleyecektir..." Bu politika, yine programda belirtildiği gibi, "işçilerin yurda dönüşlerinde yurt dışında edindikleri bilgi ve beceri düzeylerine uygun iş bulmaları, bireysel ve özellikle toplu olarak işyeri açmaları, yatırım yapmaları..."ni sağlayacak bir politika olacaktır. Ütopik "halk sektörü" projelerinin çıkmazı gözönüne alındığında, söz konusu politika, işçi tasarruflarının büyük kapitalistlere ek sermaye ve döviz sağlamaktan başka bir amaca hizmet etmeyecektir. Üstelik yıllarca alınteri dökerek biriktirdikleri dövizler karşılığında ellerine üç beş hisse senedi tutuşturulacak olan işçiler, "sermaye sahibi", "kapitalist" olma görüntüsü altında kendi sınıfsal mücadelelerinin dışına itileceklerdir.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin örgütlenme sorunu

Tüm bu gerçekler, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin örgütlenme sorununu da daha güncel hale getirmektedir.

Yukarıda da değinildiği gibi, siyasal planda işçi sınıfının bağımsız örgütlenmesi ve sosyal-demokrasinin solunda bir denetim ve etki gücü yaratılması, Türkiye topraklarında sağlıklı unsurların önyargılardan, bencil hesaplardan uzak olarak atacakları gerçekçi adımlarla sağlanacaktır.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler de, böyle bir gelişimden etkilenecek, etkilenmekle kalmayarak geliştirici katkılarda bulunacaklardır.

Bu sürecin başlatılması sorumluluğu, tamamen Türkiye'de sosyalist hareketin etkin güçlerinin ve yöneticilerinin üzerindedir. Yukarıda sıralanan ivedi sorunları da dikkate alarak, yurt dışındaki Türkiyeli işçilere siyasal hedef gösterilmesi onlardan beklenecektir. Bülten'in geçen sayısında yayınlanan "Avrupa'daki Türkiyeli işçiler yeni siyasal deneyler kazanma eşiğinde" başlıklı yazıdaki olgular da göz önünde tutulduğunda, bu konuda bir an önce harekete geçilmesi gerekmektedir.

Böylesi bir gelişim, özellikle yurt dışındaki Türkiyeli işçilere oy kullanma hakkı da tanındıktan sonra, bir milyona yakın Türkiyeli'yi üçlü bir siyasal kamplaşmaya götürecektir.

1) Halen belli bir siyasal örgütlenme girişimi içinde bulunan, bu konuda Avrupa sosyal-demokrat partilerinden de destek gören, devlet kadrolarının eline geçmesi nedeniyle dış misyonlara kendi görüşüne yakın kimselere gönderme olanğından da yararlanarak işçiler üzerinde etkisini artıracak olan sosyal-demokrat hareket.

2) Sosyal-demokrasinin solunda oluşturulacak işçi sınıfının bağımsız siyasal hareketi.

3) Henüz bilinçlenmemiş ve çeşitli nedenlerle AP, MSP, MHP gibi partileri destekleyen işçilerin oluşturduğu sağcı hareket.

Yukarıdaki analizler çerçevesinde, sosyal-demokrat harekete mensup işçilerle sosyalist harekete mensup işçilerin, başta ivedi somut sorunlar olmak üzere bir çok konularda güçbirliği yapmaları kaçınılmazdır.

Ancak bugüne değin olduğu gibi, özünde sosyal-demokrat olduğu halde bazı keskin sloganlar kullanarak sırf sosyalist hareketin birliğini bozmak için "devrimci" görünmek veya tersine dar "fraksiyon" hesapları uğruna ilkesiz bir şekilde işçi sınıfı hareketini sosyal-demokrasiye peşkeş çekmek, yeni siyasal ayrışma karşısında artık işlemez hale gelecektir.

Sosyalistler kendi örgütlerinde, sosyal-demokratlar kendi örgütlerinde toplanacaklardır.

Her iki akımın, yukarıda değinilen güçbirliği konuları dışında, sağcı akıma karşı da ortak bir kavga yürütmeleri zorunlu olacaktır. Çünkü MC'nin yıkılmasıyla faşizm tehlikesi ortadan kalkmış değildir; iktidarın belli avantajlarını yitirmiş olmakla birlikte muhalefette bulunmanın belli olanakları sağ'ı daha saldırgan olmağa, hattâ bir daha demokratik yoldan iktidarı ele geçirme olanağı kalmadığını görünce, açık faşizme geçme provokasyonlarında bulunmağa itebilir.

Sol güçlerin sosyal-demokrat ve sosyalist örgütlerde toparlanmasının yanı sıra, Türkiyeli işçilerin buldukları ülkelerin yerel sendikalarında daha büyük sayılarda bir araya gelme ve bu sendikaların yönetimlerine daha fazla etkimede bulunma sorunu da ivedilik kazanmıştır.

Bunların yanısıra, yani siyasal ve sendikal örgütlenmelerin dışında, işçilerin sosyal ve kültürel hizmetleri için kurulmuş ve kurulacak olan örgütlerin işlevlerinin, hiçbir şekilde siyasal ve sendikal örgütlerin işlevleriyle karıştırılmaması gerekir. Bugüne kadar bu yolda, işçilerin birliğinin bozulmasına neden olan çok büyük yanlışlar yapılmış, binbir sorunla karşı karşıya bulunan işçilerin, hangi siyasal eğilimde olurlarsa olsunlar, faşizan eğilimler hariç, bu gibi kuruluşlarda bütünleşerek o somut sorunların çözümü yolunda etkin birer güç oluşturmaları olanaksız hale getirilmiştir.

Siyasal çalışma, sendikal çalışma, sosyal ve kültürel çalışma arasındaki nitel farklılıkları göz önünde tutarak, bundan böyle bu alan ayırımına özen gösterilmesi, her bir alandaki çalışmanın özgül başarısı açısından da zorunluluk taşımaktadır.

Tüm bu perspektifler içerisinde, sosyal-demokrat iktidar dönemiyle birlikte Avrupa'daki Türkleri işçiler açısından da yeni bir mücadele dönemi, daha kapsamlı, daha örgütlü, daha bilinçli bir çalışma dönemi açılmıştır. (ST-HL-15/1)

DİSK'TE YÖNETİM DEĞİŞİKLİĞİ YAPILDI

İSTANBUL (İTA) - Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) içinde bir süre önce beliren anlaşmazlık, 22-28 Aralık 1977 günleri İstanbul'da toplanan olağanüstü kongrede yönetim değişikliğiyle sonuçlanmıştır.

DİSK'in kuruluşundan beri genel başkanlığını yapan Kemal Türkler DİSK Genel Başkanlığı'ndan uzaklaştırılmış, yerine Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Abdullah Baştürk getirilmiştir.

Aynı şekilde, Türkler'in ekibine mensup sendikacılar da yeni seçimde yönetim dışı bırakılmışlardır.

DİSK Genel Başkanı olarak Kemal Türkler'in yönetim kurulu'na danışmadan yaptığı "Ulusal Demokratik Cephe" çağrısı da genel kurul tarafından kabul edilmiş, buna karşılık DİSK'in temel ilkeleri doğrultusunda Türkiye'nin tüm demokratik güçleriyle güçbirliği yapılması kararlaştırılmıştır.

Yeni genel başkan Baştürk, bir gazeteye verdiği mülakatta, "Bir belli siyasal fraksiyon DİSK içinde fazlaca rijit görülmüş, bazı siyasal partilerin üyesi ve yöneticisi durumunda olanlara karşı bir ölçüde yönetim ortaklığı ve yürütme beraberliği göstermemiş bulunuyordu. O nedenle bizim yürütme kurulumuz ve yönetim kurulumuz, hiçbir siyasal fraksiyonun ve siyasal partinin DİSK'in içinde etkinlik sağlamaya yönelik faaliyetlerine müsamaha göstermeyecektir. Kendi içinde

ve bütünlüğünde bağımsız, diğer kuruluşların bağımsızlıklarına da saygılı olacaktır," demmiştir.

Yeni yönetim kurulu, ayrıca, bir "fraksiyon"a mensup kişilerin yurt içinde ve özellikle yurt dışında DISK adını kullandıkları ve DISK adına para topladıklarına göz önünde tutarak bu konuda işçileri uyaran bir duyuru yayınlamıştır. Duyuruda şöyle denilmektedir:

"DISK'TEN DUYURU:

"Yurt dışında ve yurt içinde, DISK'in banka hesabına yatırılan veya Genel Merkez muhasebesine ödenme halleri dışında, DISK adına makbuz veya herhangi bir belge karşılığında bakiş toplanması yolunda hiç kimseye yetki ve görev verilmiş olduğu duyurulur - Disk Yönetim Kurulu"

(C-M-DG-15/1)

AVRUPA'DAKİ TÜRKİYELİ ÇOCUKLARIN EĞİTİM SORUNLARI

BONN (ITA) - Federal Almanya'daki 350 bin Türkiyeli işçi çocuğunun eğitim sorunlarını incelemek ve çözümleri önermek üzere Federal Almanya Türk İşçileri Federasyonu (FIDEF), 12-13 Şubat tarihlerinde Gelsenkirschen'de bir "Eğitim Kurultayı" düzenlemiştir.

FIDEF'in açıklamasına göre:

"Federal Almanya Cumhuriyeti'nde 16 yaşın altında (yani eğitim çağında) yaklaşık olarak 900 bin yabancı çocuğu yaşamaktadır. Bunun üçte birinden fazlası, yani 350 bin'i Türk çocuğudur. Okul çağındaki çocukların büyük bir kısmı sicile işlenmemiştir. Türk çocuklarından yüzde 80'inden fazlası ilkokulu bitirmeden terketmektedirler. Yabancı gençlerin saf dışı bırakılması okul aracılığıyla daha baştan planlanmıştır. "

Yapılan bir başka açıklamaya göre, Almanya'daki 350.000 Türkiyeli çocuğa karşı, onlara ders vermekle görevli Türkiyeli öğretmen sayısı 250 civarındadır. İktidarda bulunduğu sürece Türkiyeli çocukların eğitimi için hiçbir faaliyet göstermeyen MC Hükümeti, giderayak Avrupa'ya, gerici ideolojileri yaymak üzere "din öğretmen"leri göndermeğe başlamıştır. Türkiyeli çocukları Ortaçağ karanlığında bırakmak için Avrupa'nın her köşesinde mantar gibi biten Kuran Kursları'na ek olarak devlet eliyle resmen gönderilen bu din öğretmenlerinin 21'i Belçika'ya gelerek göreve başlamışlardır. Almanya ve Hollanda hükümetleri ise "din öğretmenleri"nin gelişine karşı çıkmışlardır.

Öte yandan Türk Hükümeti'nin ilgisizliği karşısında Almanya ve Hollanda hükümetleri, Türkiyeli işçiler arasından öğretmenlik niteliğine sahip olanları Türkiyeli çocuklara ders vermek üzere görevlendirmiş bulunuyordu. Genellikle ilerici elemanlar arasından seçilen bu öğretmenlerin ders vermesini engellemek için MC Hükümeti giderayak bir başka girişimde bulunmuş, bunların bakanlık kadrolarına geçirilmeleri için bir sınavdan geçirilmelerini şart koşmuştur.

Tamamen ideolojik kriterlerle yapılan ve ilerici öğretmenlerin tasfiyesini amaçlayan bu sınavlar, MC Hükümeti'nin düşmesine rağmen sürdürülmektedir.

Ecevit Hükümeti'nin bu uygulamalara bir an önce son vermesi, gerici öğretmenleri geri çekmesi, Kuran Kursları'na karşı sistemli bir mücadele yürütmesi ve Avrupa'daki yarım milyona yakın Türkiyeli çocuğun eğitimi için çok sayıda öğretmen ataması gerekmektedir.

(FL-AR-DG-15/1)

AVRUPA'DAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER FAHİŞ KİRALARLA İZBELERDE OTURUYORLAR

BRÜKSEL (ITA) - Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin konut sorunu, ısrarlı şikayetlere ve mücadelelere rağmen giderek daha vahim hal almakta ve milyonlarca insan fahiş kiralarla izbelerde oturmak zorunda kalmaktadırlar.

Özellikle son ekonomik krizden sonra iyice körüklenen yabancı düşmanlığı nedeniyle, Türkiyeli işçilere bu izbeler dahi çok görülmeğe başlamıştır. Örneğin Brüksel'in St. Josse ve Schaerbeek ve Gent'in "Sluizeken Muide" gibi semtlerinde Türkiyeli işçilerin pisliğe ve asayissizliğe sebep oldukları gerekçeyle buralardan da atılmaları için yoğun bir kampanya başlamıştır. Köhne binaları yıkıp yerlerine blok apartmanlar yapmak suretiyle şehri güzelleştirme ge-

rekçesiyle Türkiyeli işçiler oturdukları yerlerden çıkmağa zorlanmaktadır. Ancak buralardan çıkan işçilere başka mahallelerde de ev verilmemekte, Belçika ekonomisine emekgüçleriyle değerler katan bu insanlar ve aileleri sokak ortasında bırakılmak istenmektedir.

Almanya'da da aynı durum söz konusudur. Nitekim FİDEF'in Belgrad Konferansı'na gönderdiği mesajla şöyle denilmektedir:

"Yabancı işçilerin yüzde 50'sinden fazlası aileleriyle birlikte insanlık onuruna yaraşmaz ve sağlığa zararlı koşullar altında yaşamaya mahkumdur. Tesbit edilmiş tüm kira artışlarının yüzde 74'ü yabancı işçilerin sırtına yüklenmektedir. Türk kiracıları Almanlara oranla yüzde 40 daha fazla kira ödemek zorundadırlar."

(EK-GS-H-DG-15/1)

DÜNYA SENDİKACILIK HAREKETİNİN BİRLİĞİ YOLUNDA YENİ GİRİŞİMLER

PRAG (ITA) - Emperyalizmin "çokuluslu" şirketler biçiminde yoğunlaştırdığı sömürüye karşı dünya emekçilerinin yekvücut bir sendikal mücadele vermeleri amacıyla başlatılan "dünya sendikacılığının yenilenmesi ve birliğinin sağlanması" çalışmaları, 16-23 Nisan tarihlerinde Prag'da toplanacak olan Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU/FSM) Kongresi'yle yeni bir boyut kazanacaktır.

Bilindiği gibi, Dünya İş Konfederasyonu (CMT/WOL)'nun geçen yıl Belçika'da yapılan kongresinde konu ayrıntılı olarak görüşülmüş ve bu yolda prensip kararı alınmış bulunuyordu. Ancak hristiyan ideolojinin etkisindeki bu konfederasyon, sendikal hareketin örgütsel birliği konusunda Hür Dünya Sendikalar Konfederasyonu (ICFTU/CISL)'e karşı daha açık bir tavır almış, buna karşılık ideolojik farklılığı nedeniyle WFTU/FSM'e karşı mesafe koymuş bulunuyordu. (Bak: BÜLTEN, Kasım 77)

WFTU/FSM ise, sorunun daha açıklık kazanması için, kongre öncesinde, "Dünya Çapında Sendikal Örgütlenme" konulu bir soruşturma açmış ve hangi eğilimde olurlarsa olsunlar, tüm dünya sendikacılarını bu konuda görüş açıklamaya çağırıştır.

Çağrıda, halen dünyada üç ayrı sendika merkezinin mevcut bulunduğu olgusu vurgulandıktan sonra, bunların yerine tek bir sendikal organizasyonun yaratılmasının mümkün olup olamayacağı, mümkünse bunun nasıl gerçekleştirilebileceği konusunda sorular yöneltilmektedir. Çağrıya gelen cevaplar, konfederasyonun yayın organı olan "Dünya Sendika Hareketi" adlı dergide yayınlanmaktadır. (FSM-11)

DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU "1 MAYIS ANITI" YARIŞMASI AÇTI

PRAG (ITA) - Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU/FSM), Nisan ayında Prag'da yapılacak kongresi münasebetiyle "1 Mayıs Anıtı" yarışması açmıştır. Yarışmanın amacı, "emekçilerin özgürlük, barış ve sosyal ilerleme için mücadelelerinin sembolize edilmesi"dir.

Yarışmaya katılacak olanların projelerini en geç 15 Şubat 1978 tarihine kadar Prag'daki federasyon merkezine yollamış olmaları gerekmektedir.

Yarışmayı kazanacak olan anıt, federasyonun Prag'daki merkezinin önüne dikilecektir.

Ayrıca yarışmada birinci olana 5000 dolar, ikinci olana 3500 dolar, üçüncü olana 2000 dolar ödül verilecek, ayrıca başarı gösteren diğer yarışmacılara da toplam 10000 dolar'lık çeşitli ödüller dağıtılacaktır. (FSM-11/28-15/1)

DÜNYA GENÇLİK FESTİVALİ BU YAZ HAVANA'DA YAPILIYOR

HAVANA (ITA) - 32 yıldan beri yapılagelmekte olan dünya gençlik festivallerinin 11. si 28 Temmuz 5 Ağustos tarihleri arasında Küba'nın başkenti Havana'da yapılacaktır.

Festival Hazırlık Komitesi sürekli olarak Havana'da çalışmakta, ayrıca 100 ülkedeki yerel hazırlık komiteleriyle sürekli temas halinde bulunmaktadır. (DG-7/1)

İKİ TÜRK GAZETECİSİ ALMANYA'DAN SINIRDIŞI EDİLDİ

BRÜKSEL (İTA) - 1977 yılının son günü iki Türk gazetecisi mesleki çalışmalar için trenle Belçika'dan Almanya'ya geçerken Alman sınır polisi tarafından saat 12'de gözaltına alınmışlar, dört saat kadar göz altında tutulduktan sonra sınır-dışı edilmişlerdir.

Belçika'da kurulu Info-Türk Ajansı'nın yöneticilerinden Doğan Özgüden, eşi gazeteci İnci Özgüden ile birlikte Alman sınır şehri Aachen'de iki Alman polisi tarafından trenden indirilerek emniyete götürülmüştür.

Orada her iki gazetecinin pasaportlarına elkonulduğu gibi, Doğan Özgüden'in yanındaki eşyası ve özel belgeleri de aramaya tabi tutulmuştur.

İki gazeteci 3 saat 56 dakika göz altında tutulduktan sonra Doğan Özgüden'e, Alman İçişleri Bakanlığı'nın, kendisinin Almanya'ya girmesini yasakladığı tep-liğ edilmiş ve pasaportuna "sınırdışı edildiğini" belirten bir damga vurulmuş-tur. İki gazeteci saat 15.56'da polis refakatinde trene bindirilerek Belçika'ya geçirilmişlerdir.

Gazetecilerin gözaltına alınma ve sınırdışı edilme nedeninin açıklanması için ısrarlı taleplerine karşılık, polis şefi, gerekçeyi kendisinin de bilme-diğini, emrin Koblenz'deki kompüter merkezinden verildiğini söylemiştir.

Olay üzerine Uluslararası Gazeteciler Federasyonu (FIJ), Belçika Gazeteciler Cemiyeti, Demokratik Hukukçular Örgütü, Belçika İnsan Hakları Birliği harekete geçmişlerdir. İnsan Hakları Birliği, Brüksel'deki Alman Büyükelçiliği'nden, basın örgütleri de Bonn'daki Alman İçişleri Bakanlığı'ndan sınırdışı etme işle-minin gerekçesi hakkında bilgi istemişlerdir.

Doğan Özgüden'in Türkiye'nin müttefiki olan ülkelerde bulundurulması için MC Hükümeti uzun zamandan beri bu ülkelerin hükümetlerine baskı yapmaktaydı. Kendisi resmi Belçika basın kartı hamili olduğu halde, Belçika Yabancılar Polisi kendisine sürekli oturma izni vermemekte, üç ayda bir oturma iznini yenilemek zorunda bırakmaktaydı. (Bak: BÜLTEN, Temmuz/Ağustos 1977).

Almanya'nın sınırdışı etme kararı, tam MC Hükümeti'nin parlamentoda düşürül-düğü saatlerde uygulanmıştır.

YENİ YAYINLAR...

Cole Blasier, The Hovering Giant. US Responses to Revolutionary Change in Latin America, University of Pittsburg Press, 1976, 315 pp.

Norman M. Pearson, Facts and Fantasy in Aid to Latin America, Rockwille, Maryland, Scala Publishing Company, 1976, III+166 pp.

Walter Lafeber, America, Russia, and the Cold War 1945-1975, New York, John Wiley and Sons, 1976, 328 pp.

International Year-Book, Znaniye Publishers, Moscow, 1976, 400 pp. (rusça)

A.N. Iezuitov, Teorik Bir Sunuşla Sosyalist Realizm (rusça), Leningrad, Nauka Yayınevi, 1976, 192 s.

Yuri Barabas, Estetiğin ve Şiirin Sorunları (rusça), Moskova, Sovremennik Yayınları, 1977, 400 s.

Yakov Makarenko, Berlin Üzerinde Beyaz Bayraklar (rusça), Moskova, Voenizdat Yayınları, 1976, 240 s.

Vitali Ozerov, Yaşamda ve Edebiyatta Çağdaş Komünist, (rusça), Moskova, Khudoezhestvennaya Literatura Yayınları, 1976, 300 s.

A.P. Kositsin, Sosyalizm ve Devlet, Moskova, Yuridiçeskaya Literatura Yayınları, 1976, 144 s.

I.I. Kovalenko, Asya'da Barış ve Kollektif Güvenlik Mücadelesinde Sovyetler Birliği, Moskova, Nauka Yayınları, 1976, 431 s. (rusça).

Uluslararası İlişkiler Üzerine Modern Burjuva Teorilerinin Eleştirisi, (rusça), Moskova, Nauka Yayınları, 1976, 486 s.

V.B. Ramzeş, Günümüz Japonyası'nda Hizmetler Sanayiinin Sosyo-ekonomik Rolü, (rusça), Moskova, Nauka Yayınları, 1975, 384 s.

L.V. Gonçarov, Gelişme yolundaki Afrika ülkelerine sermaye ihracı (rusça), Moskova, Nauka Yayınları, 1975, 342 s.